

Žaloba podaná 10. mája 2019 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko**(Vec C-371/19)**

(2019/C 213/23)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Jokubauskaitė a R. Pethke, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- konštatoval, že Spolková republika Nemecko si tým, že systematicky odmietala vyžadovať informácie, ktoré chýbali v žiadosti o vrátenie dane z pridanej hodnoty, pričom namiesto toho v týchto prípadoch žiadosti o vrátenie dane priamo zamietala, keď tieto informácie bolo možné poskytnúť až po lehote 30. septembra, nesplnila svoje povinnosti podľa článkov 170 a 171 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾, ako aj článku 5 smernice Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte ⁽²⁾,
- uložil Spolkovej republike Nemecko povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby Európska komisia uvádza tri žalobné dôvody:

1. Prvý žalobný dôvod — porušenie zásady neutrality dane z pridanej hodnoty

Spolková republika Nemecko porušila zásadu neutrality dane z pridanej hodnoty zakotvenú v článkoch 170 a 171 smernice 2006/112 a článku 5 smernice 2008/9, podľa ktorej je pri nadobúdaní tovaru a prijímaní služieb potrebné daň z pridanej hodnoty odvádzaná v štádiu transakcií uskutočnených na vstupe upraviť v prospech zdaniteľnej osoby.

Zásada neutrality dane z obratu vyžaduje, aby sa vyhovel každej žiadosti o vrátenie dane, ktorá spĺňa vecné podmienky. V prípade pochybností o tom, či sú tieto vecné podmienky vrátenia dane splnené, možno žiadosti o vrátenie dane podľa článku 5 v spojení s článkom 21 prvým odsekom prvou vetou smernice 2008/9 zamietnuť len vtedy, keď boli žiadosti o informácie, ktoré podľa článku 20 uvedenej smernice zaslal členský štát vrátenia dane, neúspešné.

2. Druhý žalobný dôvod — porušenie zásady potrebného účinku práva na vrátenie dane z pridanej hodnoty

Výklad článku 20 ods. 1 smernice 2008/9, ktorý zastáva Spolková republika Nemecko, bráni skutočnému výkonu práva na vrátenie dane z pridanej hodnoty zdaniteľnými osobami, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane. Správna prax nemeckej daňovej správy tak porušuje práva týchto zdaniteľných osôb, ktoré sú zakotvené v článkoch 170 a 171 smernice 2006/112 a článku 5 smernice 2008/9.

Potrebný účinok smerníc 2006/112 a 2008/9 si vyžaduje výkon skutočne existujúcich práv na vrátenie dane z pridanej hodnoty tak, aby bola v čo najväčšom rozsahu dodržaná zásada neutrality. Cieľom právnej úpravy je zabezpečiť, aby pri nadobúdaní tovaru a prijímaní služieb bola daň z pridanej hodnoty, ktorá sa platí v štádiu transakcií uskutočnených na vstupe, v celom rozsahu vyrovnaná, a vytvorí tak v zásade rovnaké podmienky hospodárskej súťaže pre všetky zdaniteľné osoby, a to aj v prípade cezhraničných transakcií. V tomto ohľade je potrebné prijať všetky vhodné správne opatrenia stanovené smernicou, ktoré umožňujú realizáciu práv na vrátenie dane z pridanej hodnoty.

3. Tretí žalobný dôvod — porušenie zásady legitímnej dôvery

Systematické odmietanie Spolkovej republiky Nemecko vyžadovať dodatočné informácie a dôkazy podľa článku 20 ods. 1 smernice 2008/9 je v rozpore so zásadou legitímnej dôvery. Každá zdaniteľná osoba, ktorej bolo potvrdené podanie žiadosti o vrátenie dane, je oprávnená očakávať, že jej žiadosť sa bude vybavovať v súlade s ustanoveniami tejto smernice. Pokiaľ to tak nie je, ide o porušenie legitímnej dôvery zdaniteľnej osoby v to, že jej žiadosť bude vybavená v súlade so zákonom.

(¹) Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

(²) Ú. v. EÚ L 44, 2008, s. 23.